

Repertoriul jurisprudenței

Cauzele conexate C-643/15 și C-647/15

**Republica Slovacă
și
Ungaria
împotriva
Consiliului Uniunii Europene**

„Acțiune în anulare – Decizia (UE) 2015/1601 – Măsuri provizorii în domeniul protecției internaționale în beneficiul Republicii Elene și al Republicii Italiene – Situație de urgență caracterizată de un aflus brusc de resortisanți ai unor țări terțe pe teritoriul unor state membre – Transferul acestor resortisanți pe teritoriul celorlalte state membre – Alocări de transfer – Articolul 78 alineatul (3) TFUE – Temei juridic – Condiții de aplicare – Noțiunea «act legislativ» – Articolul 289 alineatul (3) TFUE – Caracterul obligatoriu pentru Consiliul Uniunii Europene al concluziilor adoptate de Consiliul European – Articolul 15 alineatul (1) TUE și articolul 68 TFUE – Norme fundamentale de procedură – Modificarea propunerii Comisiei Europene – Solicitarea unei noi consultări a Parlamentului European și a unui vot unanim în cadrul Consiliului Uniunii Europene – Articolul 293 TFUE – Principiile securității juridice și proporționalității”

Sumar – Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 6 septembrie 2017

1. *Acte ale instituțiilor – Natură juridică – Act legislativ – Noțiune – Măsuri provizorii adoptate de Consiliu în beneficiul unor state membre aflate într-o situație de urgență caracterizată de un aflus brusc de resortisanți ai unor țări terțe – Excludere*
[art. 78 alin. (3) TFUE și art. 289 și 294 TFUE]
2. *Controale la frontiere, azil și imigrare – Politica privind azilul – Măsuri provizorii adoptate de Consiliu în beneficiul unor state membre aflate într-o situație de urgență caracterizată de un aflus brusc de resortisanți ai unor țări terțe – Domeniu de aplicare*
[art. 78 alin. (2) și (3) TFUE]
3. *Controale la frontiere, azil și imigrare – Politica privind azilul – Măsuri provizorii adoptate de Consiliu în beneficiul unor state membre aflate într-o situație de urgență caracterizată de un aflus brusc de resortisanți ai unor țări terțe – Posibilitatea de a deroga de la dispozițiile unor acte legislative – Limite – Necesitatea ca măsurile să aibă un caracter temporar*
[art. 78 alin. (2) și (3) TFUE; Decizia 2015/1601 a Consiliului]
4. *Controale la frontiere, azil și imigrare – Politica privind azilul – Măsuri provizorii adoptate de Consiliu în beneficiul unor state membre aflate într-o situație de urgență caracterizată de un aflus brusc de resortisanți ai unor țări terțe – Stabilirea duratei – Criterii de apreciere*
[art. 78 alin. (3) TFUE; Decizia 2015/1601 a Consiliului]

5. *Controale la frontiere, azil și imigrare – Politica privind azilul – Măsuri provizorii adoptate de Consiliu în beneficiul unor state membre aflate într-o situație de urgență caracterizată de un aflus brusc de resortisanți ai unor țări terțe – Noțiunea „brusc”*

[art. 78 alin. (3) TFUE]

6. *Controale la frontiere, azil și imigrare – Politica privind azilul – Măsuri provizorii adoptate de Consiliu în beneficiul unor state membre aflate într-o situație de urgență caracterizată de un aflus brusc de resortisanți ai unor țări terțe – Necesitatea unei legături strânse între situația de urgență și aflusul menționat*

[art. 78 alin. (3) TFUE]

7. *Controale la frontiere, azil și imigrare – Politica privind azilul – Măsuri provizorii adoptate de Consiliu în beneficiul unor state membre aflate într-o situație de urgență caracterizată de un aflus brusc de resortisanți ai unor țări terțe – Putere de apreciere a Consiliului în privința alegerii măsurilor care urmează să fie adoptate – Posibilitatea de a prevedea mecanisme de ajustare care să permită să se facă față evoluției situației*

[art. 78 alin. (3) TFUE]

8. *Comisia – Competențe – Puterea de inițiativă legislativă – Exercițare cu respectarea principiilor atribuirii de competențe și echilibrului instituțional – Aplicare în cazul propunerilor de acte legislative și fără caracter legislativ*

[art. 13 alin. (2) TUE; art. 68 TFUE și art. 78 alin. (3) TFUE]

9. *Acte ale instituțiilor – Procedură de elaborare – Consultarea corespunzătoare a Parlamentului – Reconsultare obligatorie în cazul unei modificări substanțiale aduse propunerii inițiale – Întinderea obligației*

(art. 113 TFUE)

10. *Comisia – Competențe – Puterea de inițiativă legislativă – Putere de modificare a unei propuneri – Condiții de exercitare – Propunere de măsuri provizorii în beneficiul unor state membre aflate într-o situație de urgență caracterizată de un aflus brusc de resortisanți ai unor țări terțe*

[art. 78 alin. (3) TFUE și art. 293 alin. (2) TFUE]

11. *Comisia – Competențe – Puterea de inițiativă legislativă – Putere de modificare a unei propuneri – Posibilitatea colegiului comisarilor de a abilita pe unii dintre membrii săi să efectueze modificarea*

[art. 293 alin. (2) TFUE; Regulamentul de procedură al Comisiei, art. 13]

12. *Consiliul – Deliberări – Regim lingvistic – Posibilitatea de a depune o modificare a unui proiect de act juridic într-o singură limbă oficială a Uniunii – Admisibilitate – Condiție – Lipsa opoziției unui stat membru*

[art. 3 alin. (3) al patrulea paragraf TUE; Decizia 2009/937 a Consiliului, anexă, art. 14]

13. *Dreptul Uniunii Europene – Principii – Proportionalitate – Domeniu de aplicare – Putere de apreciere a legiuitorului Uniunii – Control jurisdicțional – Limite – Apreciere în lumina elementelor disponibile la momentul adoptării actului*

[art. 5 alin. (4) TUE; art. 78 alin. (3) TFUE]

14. *Controale la frontiere, azil și imigrare – Politica privind azilul – Măsuri provizorii adoptate de Consiliu în beneficiul unor state membre aflate într-o situație de urgență caracterizată de un aflux brusc de resortisanți ai unor țări terțe – Transferul acestor resortisanți pe teritoriul celorlalte state membre – Control jurisdicțional – Limite – Impunerea unei repartizări cifrice a persoanelor transferate între statele membre – Admisibilitate – Respectarea principiului solidarității și al distribuirii echitabile a răspunderii între statele membre*

[art. 78 alin. (3) TFUE și art. 80 TFUE]

15. *Controale la frontiere, azil și imigrare – Politica privind azilul – Măsuri provizorii adoptate de Consiliu în beneficiul unor state membre aflate într-o situație de urgență caracterizată de un aflux brusc de resortisanți ai unor țări terțe – Transferul acestor resortisanți pe teritoriul celorlalte state membre – Obligația de a ține seama de existența unor legături culturale și lingvistice între fiecare resortisant și statul membru de transfer – Inexistență*

[art. 78 alin. (3) TFUE și art. 80 TFUE; Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, art. 21]

16. *Procedură jurisdicțională – Intervenție – Motive diferite de cele ale părții principale susținute – Admisibilitate – Condiție – Legătură cu obiectul litigiului*

[Statutul Curții de Justiție, art. 40; Regulamentul de procedură al Curții, art. 129 și art. 132 alin. (2) lit. (b)]

17. *Controale la frontiere, azil și imigrare – Politica privind azilul – Măsuri provizorii adoptate de Consiliu în beneficiul unor state membre aflate într-o situație de urgență caracterizată de un aflux brusc de resortisanți ai unor țări terțe – Transferul acestor resortisanți pe teritoriul celorlalte state membre – Obligația de a asigura o cale de atac efectivă împotriva deciziei de transfer*

[art. 78 alin. (3) TFUE; Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, art. 47]

18. *Controale la frontiere, azil și imigrare – Politica privind azilul – Măsuri provizorii adoptate de Consiliu în beneficiul unor state membre aflate într-o situație de urgență caracterizată de un aflux brusc de resortisanți ai unor țări terțe – Transferul acestor resortisanți pe teritoriul celorlalte state membre – Decizia 2015/1601 privind măsurile luate în beneficiul Greciei și al Italiei – Modalități de repartizare a resortisanților – Luarea în considerare a preferințelor unui resortisant pentru un stat membru gazdă – Excludere*

[art. 78 alin. (3) TFUE; Regulamentul nr. 604/2013 al Parlamentului European și al Consiliului, art. 13 alin. (1); Decizia 2015/1601 a Consiliului, art. 5 alin. (3)]

19. *Controale la frontiere, azil și imigrare – Politica privind azilul – Măsuri provizorii adoptate de Consiliu în beneficiul unor state membre aflate într-o situație de urgență caracterizată de un aflux brusc de resortisanți ai unor țări terțe – Transferul acestor resortisanți pe teritoriul celorlalte state membre – Calificarea transferului drept o returnare într-un stat terț – Excludere*

[art. 78 alin. (3) TFUE; Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, art. 18]

1. Un act juridic poate fi calificat drept act legislativ al Uniunii numai dacă a fost adoptat pe baza unei dispoziții a tratatelor care face trimitere în mod expres fie la procedura legislativă ordinară, fie la procedura legislativă specială. Rezultă că din trimiterea la cerința unei consultări a Parlamentului, cuprinsă în dispoziția din tratate care servește drept temei juridic al actului în cauză, nu se poate deduce că adoptării acestui act i s-ar aplica procedura legislativă specială.

Astfel, în măsura în care articolul 78 alineatul (3) TFUE prevede că Consiliul, la propunerea Comisiei și după consultarea Parlamentului European, adoptă măsurile provizorii prevăzute în acesta și nu conține o trimitere expresă nici la procedura legislativă ordinară, nici la procedura legislativă specială, trebuie să se considere că măsurile care pot fi adoptate în temeiul acestei dispoziții trebuie să fie calificate drept acte fără caracter legislativ deoarece nu sunt adoptate la capătul unei proceduri legislative.

(a se vedea punctele 62 și 64-66)

2. Dispozițiile care figurează la articolul 78 alineatele (2) și (3) TFUE au un caracter complementar, permițând Uniunii să adopte, în cadrul politicii comune a Uniunii în materie de azil, măsuri diversificate pentru a se dota cu mijloacele necesare printre altele pentru a răspunde în mod efectiv, atât pe termen scurt, cât și pe termen lung, unor situații de criză migratorie. În această privință, noțiunea de măsuri provizorii care pot fi adoptate în temeiul articolului 78 alineatul (3) TFUE trebuie să aibă un conținut suficient de larg pentru a permite instituțiilor Uniunii să adopte toate măsurile provizorii necesare pentru a răspunde în mod efectiv și rapid unei situații de urgență caracterizate de un aflus brusc de resortisanți ai unor țări terțe.

(a se vedea punctele 74 și 77)

3. Deși este adevărat că măsurile provizorii adoptate în temeiul articolului 78 alineatul (3) TFUE pot să deroge în principiu de la dispozițiile unor acte legislative, asemenea derogări trebuie totuși să fie încadrate în privința domeniului lor de aplicare material și temporal, pentru ca ele să se limiteze la a răspunde în mod rapid și efectiv, printr-un dispozitiv provizoriu, unei situații de criză concrete, ceea ce exclude ca aceste măsuri să poată avea ca obiect sau ca efect înlocuirea sau modificarea, în mod permanent și general, a acestor acte legislative, fiind astfel eludată procedura legislativă ordinară prevăzută la articolul 78 alineatul (2) TFUE.

Această cerință este respectată de derogările prevăzute de Decizia 2015/1601 de instituire a unor măsuri provizorii în domeniul protecției internaționale în beneficiul Italiei și al Greciei. Astfel, derogările prevăzute de decizia menționată se aplică doar o perioadă de doi ani, sub rezerva posibilității de prelungire. Mai mult, ele privesc un număr limitat de resortisanți ai unor țări terțe, care au introdus o cerere de protecție internațională în Grecia sau în Italia, care dețin una dintre cetățeniile prevăzute de Decizia 2015/1601, care vor fi transferați din unul dintre aceste două state membre și care au ajuns sau vor ajunge în aceste state membre în cursul unei anumite perioade.

(a se vedea punctele 78-80)

4. Deși articolul 78 alineatul (3) TFUE impune ca măsurile pe care le prevede să fie temporare, el rezervă totuși Consiliului o marjă de apreciere pentru a stabili de la caz la caz perioada lor de aplicare în funcție de împrejurările speței și în special având în vedere caracteristicile situației de urgență care justifică aceste măsuri.

În ceea ce privește Decizia 2015/1601 de instituire a unor măsuri provizorii în domeniul protecției internaționale în beneficiul Italiei și al Greciei, Consiliul nu și-a depășit în mod vădit puterea de apreciere atunci când a stabilit durata măsurilor prevăzute de această decizie la 24 de luni. Astfel, această alegere apare ca fiind justificată dacă se ține seama de faptul că transferul unui număr important de persoane este o operațiune inedită și în același timp complexă care necesită un anumit timp de pregătire și de punere în aplicare, în special pe planul coordonării dintre administrațiile

statelor membre, înainte de a produce efecte concrete. În această privință, nu se poate susține în mod valabil că Decizia 2015/1601 nu are caracter provizoriu întrucât va avea efecte pe termen lung. Astfel, dacă s-ar ține seama de durata efectelor unei măsuri de transfer asupra persoanelor transferate pentru a aprecia caracterul său provizoriu în sensul articolului 78 alineatul (3) TFUE, în temeiul acestei dispoziții nu ar putea fi adoptată nicio măsură de transfer al persoanelor care au nevoie în mod clar de protecție internațională, întrucât unui asemenea transfer îi sunt inerente asemenea efecte pe termen mai lung sau mai scurt.

(a se vedea punctele 92 și 96-99)

5. Poate fi calificat drept „brusc”, în sensul articolului 78 alineatul (3) TFUE, un aflux de resortisanți ai unor țări terțe care are o asemenea amploare încât ar fi imprevizibil, și aceasta chiar dacă ar avea loc într-un context de criză a migrației care ar dura mai mulți ani, din moment ce face imposibilă funcționarea normală a sistemului comun de azil al Uniunii.

(a se vedea punctul 114)

6. În ceea ce privește interpretarea adjectivului „caracterizată” care califică situația de urgență vizată la articolul 78 alineatul (3) TFUE, deși o minoritate a versiunilor lingvistice ale dispoziției menționate nu utilizează termenul „caracterizată”, ci termenul „cauzată”, cei doi termeni, în contextul acestei dispoziții și având în vedere obiectivul acesteia, care urmărește să permită adoptarea rapidă a unor măsuri provizorii destinate să reacționeze în mod eficient la o situație de urgență determinată de migrație, trebuie înțeleși în același sens al cerinței unei legături suficient de strânse între situația de urgență în discuție și afluxul brusc de resortisanți ai unor țări terțe.

(a se vedea punctul 125)

7. Având în vedere că fluxurilor de migrație le este inerent faptul că pot evolua rapid, în special prin deplasarea acestora către alte state membre, articolul 78 alineatul (3) TFUE nu se opune adăugării unor mecanisme de ajustare la măsurile provizorii adoptate în temeiul acestei dispoziții. Astfel, dispoziția menționată conferă Consiliului o largă putere de apreciere în ceea ce privește alegerea măsurilor care pot fi luate pentru a răspunde în mod rapid și eficient unei situații de urgență deosebite, precum și unor posibile evoluții pe care aceasta le-ar putea înregistra. A răspunde urgenței nu exclude caracterul evolutiv și adaptat al răspunsului, cu condiția ca acesta să își păstreze caracterul provizoriu.

(a se vedea punctele 131-134)

8. Principiile atribuirii competențelor și echilibrului instituțional se aplică puterii de inițiativă a Comisiei în cadrul adoptării, în temeiul articolului 78 alineatul (3) TFUE, a unor acte fără caracter legislativ, precum o decizie de instituire a unor măsuri provizorii în domeniul protecției internaționale în beneficiul anumitor state membre. În această privință, articolul 78 alineatul (3) TFUE nu condiționează puterea de inițiativă a Comisiei de existența prealabilă a unor orientări definite de Consiliul European în temeiul articolului 68 TFUE.

De altfel, articolul 78 alineatul (3) TFUE permite Consiliului să adopte măsuri cu majoritate calificată. Principiul echilibrului instituțional interzice Consiliului European să modifice această regulă de vot și să impună Consiliului, prin intermediul unor concluzii adoptate în conformitate cu articolul 68 TFUE, o regulă de vot în unanimitate. Or, întrucât normele referitoare la formarea voinței instituțiilor Uniunii sunt stabilite de tratate și nu sunt nici la dispoziția statelor membre, nici a instituțiilor înseși, numai tratatele pot abilita, în cazuri speciale, o instituție să modifice o procedură decizională pe care o stabilesc.

(a se vedea punctele 146-149)

9. A se vedea textul deciziei.

(a se vedea punctele 160-162)

10. Potrivit articolului 293 alineatul (2) TFUE, atât timp cât Consiliul nu a statuat cu privire la o propunere a Comisiei, aceasta din urmă își poate modifica propunerea pe tot parcursul procedurilor care conduc la adoptarea unui act al Uniunii. Propunerile modificate adoptate de Comisie nu trebuie să ia în mod obligatoriu o formă scrisă întrucât ele fac parte din procesul de adoptare a actelor Uniunii care se caracterizează printr-o anumită flexibilitate, necesară pentru atingerea unei convergențe de opinii între instituții.

În cadrul specific al articolului 78 alineatul (3) TFUE, se poate considera că Comisia și-a exercitat prerogativa de modificare prevăzută la articolul 293 alineatul (2) TFUE atunci când reiese în mod clar din participarea acestei instituții la procesul de adoptare a actului în cauză că propunerea modificată a fost aprobată de Comisie. O asemenea interpretare răspunde obiectivului articolului 293 alineatul (2) TFUE, care vizează protejarea puterii de inițiativă a Comisiei.

(a se vedea punctele 177, 179 și 181)

11. Rezultă din articolul 13 din Regulamentul de procedură al Comisiei, interpretat în raport cu obiectivul articolului 293 alineatul (2) TFUE, care urmărește să protejeze puterea de inițiativă a Comisiei, că colegiul comisarilor poate abilita pe unii dintre membrii săi să modifice, în cursul procedurii, propunerea Comisiei, în limitele pe care le-a stabilit în prealabil.

(a se vedea punctul 185)

12. Chiar dacă Uniunea s-a angajat să conserve multilingvismul, a cărui importanță este amintită la articolul 3 alineatul (3) al patrulea paragraf TUE, nimic nu împiedică Consiliul să interpreteze articolul 14 din Regulamentul său de procedură în sensul că, deși alineatul (1) al acestuia prevede că proiectele care sunt la baza deliberărilor Consiliului trebuie să fie întocmite în principiu în toate limbile oficiale ale Uniunii, alineatul (2) al aceluiași articol prevede un regim simplificat pentru modificările care nu trebuie să fie în mod obligatoriu disponibile în toate limbile oficiale ale Uniunii. Numai în cazul opoziției unui stat membru versiunile lingvistice desemnate de acesta ar trebui să fie de asemenea prezentate Consiliului pentru ca acesta să poată continua să delibereze. O asemenea interpretare este astfel rezultatul unei abordări echilibrate și flexibile care favorizează eficacitatea și celeritatea lucrărilor Consiliului.

(a se vedea punctele 201 și 203)

13. A se vedea textul deciziei.

(a se vedea punctele 206-208 și 221)

14. În contextul specific al unei situații de urgență grave caracterizate printr-un aflux masiv și brusc de resortisanți ai unor țări terțe în anumite state membre, o decizie de adoptare a unui mecanism obligatoriu de transfer a 120 000 de persoane în temeiul articolului 78 alineatul (3) TFUE, deși trebuie să se bazeze pe criterii obiective, poate fi cenzurată de Curte numai dacă se constată că, atunci când a adoptat decizia atacată, în lumina informațiilor și a datelor disponibile la acel moment, Consiliul a săvârșit o eroare vădită de apreciere, în sensul că ar fi putut să fie adoptată în aceleași termene o altă măsură mai puțin constrângătoare, însă la fel de eficientă.

În această privință, în ceea ce privește o argumentație potrivit căreia decizia atacată ar constitui o măsură disproporționată întrucât ar impune, fără a fi necesar, un mecanism constrângător care cuprinde o repartizare cifrică și obligatorie, sub forma unor alocări, a persoanelor transferate între

statele membre, nu se dovedește că, prin faptul că a ales să impună un asemenea mecanism constrângător de transfer, Consiliul ar fi săvârșit o eroare vădită de apreciere. Astfel, Consiliul poate estima în mod întemeiat, în cadrul puterii largi de apreciere care trebuie să îi fie recunoscută în această privință, că acest caracter obligatoriu al repartizării persoanelor transferate este necesar având în vedere situația de urgență specială în care trebuie adoptată decizia atacată. Pe de altă parte, la momentul adoptării deciziei atacate, Consiliul este efectiv obligat să pună în aplicare principiul solidarității și al distribuirii echitabile a răspunderii între statele membre, inclusiv pe plan financiar, aplicabil, în temeiul articolului 80 TFUE, în cadrul politicii comune a Uniunii în materie de azil. Prin urmare Consiliului nu i se poate imputa săvârșirea unei erori vădite de apreciere atunci când consideră, având în vedere urgența specifică situației, că trebuia să adopte în temeiul articolului 78 alineatul (3) TFUE, interpretat în lumina articolului 80 TFUE și a principiului solidarității între statele membre, consacrat la acest articol, măsuri provizorii constând în impunerea unui mecanism de transfer obligatoriu.

(a se vedea punctele 235, 236, 245, 246, 252 și 253)

15. În cazul în care unul sau mai multe state membre se află într-o situație de urgență, în sensul articolului 78 alineatul (3) TFUE, obligațiile pe care le implică măsurile provizorii adoptate în temeiul acestei dispoziții în favoarea unuia sau mai multor state membre trebuie, în principiu, să fie repartizate între toate celelalte state membre, în conformitate cu principiul solidarității și al repartizării echitabile a răspunderii între statele membre, din moment ce, conform articolului 80 TFUE, acest principiu reglementează politica Uniunii în materie de azil. Prin urmare, Comisia și Consiliul consideră în mod întemeiat, la momentul adoptării unei decizii de instituire a unor măsuri provizorii în domeniul protecției internaționale în beneficiul anumitor state membre, că repartizarea solicitanților transferați între toate statele membre, în conformitate cu principiul consacrat la articolul 80 TFUE, constituie un element fundamental al acestei decizii.

În această privință, dacă transferul ar trebui să fie condiționat în mod strict de existența unor legături culturale și lingvistice între fiecare solicitant de protecție internațională și statul membru de transfer, ar rezulta că repartizarea acestor solicitanți între toate statele membre cu respectarea principiului solidarității prevăzut la articolul 80 TFUE și, prin urmare, adoptarea unui mecanism de transfer obligatoriu ar fi imposibile. În orice caz, considerațiile legate de originea etnică a solicitanților de protecție internațională nu pot fi luate în considerare întrucât ar fi în mod evident contrare dreptului Uniunii și în special articolului 21 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

(a se vedea punctele 291, 292, 304 și 305)

16. A se vedea textul deciziei.

(a se vedea punctul 303)

17. Conform articolului 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, pe plan național trebuie asigurat dreptul la o cale de atac efectivă împotriva oricărei decizii care trebuie să fie adoptată de o autoritate națională în cadrul unei proceduri de transfer în temeiul articolului 78 alineatul (3) TFUE.

(a se vedea punctul 325)

18. Sistemul instituit prin Decizia 2015/1601 de instituire a unor măsuri provizorii în domeniul protecției internaționale în beneficiul Italiei și al Greciei se întemeiază, ca și sistemul instituit de Regulamentul nr. 604/2013 de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe sau de către un apatrid, pe criterii obiective, iar nu pe exprimarea unei preferințe de către solicitantul de protecție internațională. În special, regula potrivit căreia statul membru al primei intrări este responsabil, prevăzută la articolul 13 alineatul (1)

din regulamentul menționat, care este singura regulă de stabilire a statului membru responsabil prevăzută de acest regulament și de la care derogă Decizia 2015/1601, nu este legată de preferințele solicitantului pentru un stat membru de primire determinat și nu urmărește în mod specific să asigure că există o legătură lingvistică, culturală sau socială între acest solicitant și statul membru responsabil.

În plus, deși autorităților din statele membre beneficiare le este rezervată o anumită marjă de apreciere atunci când sunt solicitate, în temeiul articolului 5 alineatul (3) din Decizia 2015/1601, să identifice solicitanții individuali care pot fi transferați într-un stat membru de transfer determinat, o asemenea marjă este justificată având în vedere obiectivul acestei decizii, de reducere a presiunii exercitate asupra sistemelor de azil elen și italian de un număr important de solicitanți prin transferul acestora, în termen scurt și în mod efectiv, în alte state membre, cu respectarea dreptului Uniunii și în special a drepturilor fundamentale garantate de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene. Pe de altă parte, dreptul Uniunii nu permite solicitanților să aleagă statul membru responsabil de examinarea cererii lor. Astfel, criteriile prevăzute de Regulamentul nr. 604/2013 pentru stabilirea statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională nu sunt legate de preferințele solicitantului pentru un stat membru de primire determinat.

(a se vedea punctele 333, 334, 337 și 339)

19. Nu se poate considera că deplasarea în cadrul unei operațiuni de transfer, în temeiul articolului 78 alineatul (3) TFUE, al unui solicitant de protecție internațională dintr-un stat membru către un alt stat membru în vederea asigurării unei examinări a cererii sale în termene rezonabile constituie o returnare într-un stat terț. Dimpotrivă, este vorba despre o măsură de gestiune de criză, adoptată la nivelul Uniunii, care urmărește să asigure exercitarea efectivă, cu respectarea Convenției privind statutul refugiaților, semnată la Geneva la 28 iulie 1951, a dreptului fundamental de azil, astfel cum este consacrat la articolul 18 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

(a se vedea punctele 342 și 343)